

и считалися за дворяны. За да влѣзеше нѣкой въ рыцарскы класъ, трѣбовало да ся приготвява много години. Седмогодишни дѣца ся доводжали въ замокъ при страненъ рыцаръ, да ся научять на рыцарскый животъ. Тѣ ся наричали *пажи* (ич-оглани) и трѣбовало да служатъ на рыцари-тѣ; да ся учать фехтованье (искусно да ся борать и сражявать), стрѣлянье и ѣзденье. Отъ 14-тѣ годинѣ пажи-тѣ ся наричали *оруженосци*. Тогава имъ давали мечъ и тѣ провождали рыцаря, кога-то той отиваль на ловъ, на веселіе или на войнѣ. Тѣ млади момчета служили като оруженосци до 21-тѣ си годинѣ. Подиръ това, съ церомоніѣ ги произвождали за рыцари, но ако были за това званіе достойни; и въ сѣщо-то врѣмя рыцари-тѣ трѣбовало да ся закълнать предъ олтаря, че ще да говорятъ истинѣ, да живѣять по-чтенно, и да защищавать религіѣ-тѣ, священници-тѣ, вдовици-тѣ и сиромассы-тѣ и да гонять невѣрны-тѣ.

Главнo-то забавленіе рыцарско было фехтованіе, въ кое-то ся тѣ упражнявали публично, предъ множество зрители. Тѣ ся обычно фехтовали съ копія и дръжали предъ себе голѣмы щитове, на които имало различни изображенія. На примѣръ на единъ рыцарскы щитъ былъ изображенъ левъ, на другой медвѣдъ, на третей кръсть и т. д. По тѣя фигури познавали рыцаря, кога-то той въ сраженіе закриваль съ шлемъ лице-то си. Отъ тѣя изображенія произлезнали дворянскы-тѣ гърбови.

Рыцари-тѣ имали много землѣ, за това живѣли богато и раскошно, като царове, въ замоци, кои-то были обычно направени на высокы планины или на непристъпны скалы. Такыя развалены замоци ся намиратъ на много мѣста въ Европѣ. Мнозина отъ рыцари-тѣ а най-много въ Германіѣ, забораваля за своѣ-тѣ клѣтвѣ, и нападали на едно съ свои-тѣ оруженосци на съсѣдны-тѣ замци; а мнозина ся зани-